24 ՏԱՐԻ ԲՐՒ 6638 — 6 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԹԻ — 13 ՇԻՎՎԱԼ 1325 — 19 Novembre 1907 — 24me année № 6638

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 փարա — 10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 108 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 35 Ֆրհ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԳԱՒԱՌԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آرەۋ
ارمنجه یومیه و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constantinople, Galata

ՊԱՏՄԱԿԱՆ-ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՀԱՅ ԵՒ ՅՈՅՆ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ

(ՆՈՐԱԳՒՒՏ ՎԱՒԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ)

Թ. — Յունաց եկեղեցւոյ պատրիարքական աթոռ

1. Նախընթաց տեղեկութիւններ

Այս է Հայ և Յոյն եկեղեցիներու միաբանական յարաբերութեանց վիճակը Նեօրոմէյէն ետքը։ Զնիք գիտեր, թէ Թրիդոր Տղայի յաջորդներուն առեն չարաբաղձութիւնը։ Սակայն գիտենք թէ Թրիդոր Տղայի անմիջական յաջորդները ատելի իրենց ներքին եկեղեցական աթոռային խնդիրներով զբաղեցան։ Աթոռազրկութիւններ և հակաթաթիւններ մինչեւ Կոստանդին Կաթողիկոս սովորական եղան։ Բայց այս ըսել չէ թէ Յոյն և Լատին եկեղեցիներ անաարբեր կեցան. առանձ միշտ պատեհ առիթներու կը սպասէին, որպէս զի այլևայլ միջոցներով դաւանաբանական խնդիրներ յուզեն և իւրաքանչիւրն իր եկեղեցւոյն ըմբռնումը ուղիղ հռչակելով՝ տոհմէ Հայ եկեղեցին, որ ընդունի զայն։

Ես սոսկիմ, կը տեսնենք որ Կոստանդին՝ այդ ծերունի կաթողիկոսը՝ իր խառնարնդվեց տարուան պայծռնավարութեան մէջօրին թէ՛ Յոյն և թէ Լատին եկեղեցիներու հետ գործ ունեցած է։ Կոստանդինի առեն Հայ և Լատին եկեղեցիներու յարաբերութեանց մասին բաւական տեղեկութիւններ ունինք. այս կողմէն չատ կարեւոր են Դանձակեցի կիրակոս Վրդ.ի գրածները (Եկ. պ. էջ 186-197), Սկիւռացի Մխիթար Վրդ.ի անձնական ծանօթութիւններն ու տեղեկութիւնները (տե՛ս Պասմաճեան Մխիթարայ Գահնացի Սկիւռացւոյ, տպ. 1857, Նբատակիմ, մասնաւորապէս էջ 6-14 ։), Կոստանդին Կաթողիկոսի Թուղթը (Գիրք-Թղթոց, էջ 503—509), ինչպէս նաև Ջամչեանի դիտմամբ խեղաթիւրած պատմութիւնը (Գ. էջ 230-232)։ Իսկ Հ. Գ. Զարհնաչեան այս Թուղթերուն Թիւը 7ի կը հանէ և դիտել կուտայ թէ «Ի Հաւաքի ղրկուած Թղթերուն չատերն ի պատմութիւնս հնոցան մեր օրերը պատուած են քահանապետական կանդակատրաց մէջ» (Պտմ. Հայ եկ. Դպր. էջ 707-708)։

Իսկ այդ ժամանակմիջոցին Հայ և Յոյն եկեղեցիներու յարաբերութիւնները հաւիւ նշանակուած են։ Կիրակոս կը պատմէ թէ, Յունաց կայսրը Յովհաննէս, որ Նիկիա կը նստէր, և Պատրիարքը Հայերը կը նկատէին իբր Եւտիքականներ. Կոստանդին Կաթողիկոս, Յակոբ Մեծավարդապետը ղրկեց անոնց քով, որ կրցաւ համոզել զանոնք երկու բնութիւնց և Դատանաքանական ուրիշ խնդիրներու մասին և պատուով վերադարձաւ։ Ահա՛ կիրակոսի խօսքերը.— «Զոր (վեհն Վարդապետն Յակոբ, զայր բանաւոր և իմաստուն) առաքեալ էին յառաջագոյն վասն երոյ և միաբանութեան՝ առ Թագաւորն Յունաց Յովհաննէս, և առ Պատրիարքն նոցուն, երթեալ իմաստասէր բանիւք առաւելագոյն Երոյ՝ ընդդիմացան հարցանութեան ժողովոյն Յունաց, որ յաղագս մի բնութիւն ասկոյ ի Քրիստոս բամբասէին զմեզ Եւտիքեանս լինել։ և նա խոհմ բանիւք հցոյց զրովք յերկուց միջոցեալ զԱրիստոս՝ Աստուած և մարդ կատարեալ երկոքեանքն, անճառ միաւորութեամբ, զԱստուածութիւն ոչ կրօտւսկալ և զմարդկութիւն ոչ չքեթեալ ի մի բնութիւն փոառւորեալ, գործելով աստուածաբար և մարդկապես։ Նմանպէս և որ վասն Սաբբա-Աստուածին էին բանք, զոր մեք ասեմք ի դէմս Որդւոյ, ըստ Ցովհաննէս Աւետարանչին վկայութեան, և որ այլ գայթակղութիւնք կային առ նոսա, ակա դատանութեան մերոյ, զամենայն ատաստանաւիատ բանիւք և գրոց վկայութեամբ հաստատեալ՝ չինեաց վճիռս նոցա ի սէր և ի միաբանութիւն. և գարձաւ ի նոցանէ պատուով» (Կիրակոս էջ. 212)։

Հ. Միքայէլ Վ. այս մխիթարեան յարաբերութեան ժամանակը կը դնէ 1253ին, և կ'ըսէ նաեւ թէ Յակոբ Վարդապետ յիշեցնելով անոնց Ներսէս Շնորհալիին գրածները.— «Եւ յուշարարեալ նոցա զգանս Ներսէսի Շնորհալւոյ՝ զոր յերկար գրեաց նա առ Յոյնս, ըստ նմին և ինքն առալի էդ» ևն. (Տ. էջ 252-253)։

Ահա՛ Կոստանդին Կաթողիկոսի առեն Յոյն և Հայ եկեղեցիներու յարաբերութեան վրայ մեր գիտցածները։ Բայց հիմայ ասկին գիտնալու բանը ունինք. որովհետեւ Կոստանդին Կաթողիկոսի հրամանաւ Ցունաց Պատրիարքին ուղղուած Թուղթ մը և Ցունաց կողմէն ալ Հայոց ուղղուած կարգ մը Թուղթերու պատճէններ գտնուեցան։ Այս գիւտին հեղինակն է Դասը-Գիւղի Աստիքօնիոյեներու գիտնական մեծաւոր Հայր Գրիգ բարեկամս, որ մանաւանդ կը հետաքրքրէ Հայ եկեղեցւոյ դաւանութեամբ և ծիսական կազմակերպութեամբ։ Այս գիւտը կարեւոր է մանաւանդ մեր եկեղեցւոյ դաւանութեան պատմութեան տեսակէտով, վասն զի կը տեսնենք, որ Յոյն եկեղեցին հակառակ Կրիգոր Վկայաբերի, Շնորհալիի և Գրիգոր Տղայ Կաթողիկոսներու առեն Հայ եկեղեցւոյ դաւանութեան մասին արուած ամբաստանութիւնները, ողղափառ բացատրութիւններուն, հակառակ նաեւ իր այն յայտարարութեան թէ մեր մէջ մեծ պատճառ մը չկայ, որպէսզի «Լման բաբեպաշտ մոռանութեան» միութեան են երկու եկեղեցիներու դաւանութիւնները, գեռ խորունկ ագիտութիւն մը ցոյց կուտայ և կը յանգի եղկոր բղնութեան անճառելի միաբերութիւն բանաձեւին մէջ եւ ապրելակերպութիւն բանաձեւին մէջ։ Եւ այս նոր գտնուած տոհմականները փառաբանելէ կը հաստատեն, թէ Հայ եկեղեցին ո՛րչափ լաւ իւրացուցած է կիւրեղ Աղեքսանդրացիի քրիստոսաբանական ըմբռնումը և մանաւանդ ինչ կը վերաբերի Ցունաց Պատրիարքին, որ ան ինքնին, ո՛չ ալ Նեստորական ըստ բացատրութեան, ինչպէս որ կընար հաւատալ երկու բնութիւն բանաձեւէն։ Կոստանդին Կաթողիկոս, ինչպէս կ'երեւի իր Եւտիքականներ. Յակոբ Մեծավարդապետը ղրկեց անոնց քով, որ կրցաւ համոզել զանոնք երկու բնութիւնց և Դատանաքանական ուրիշ խնդիրներու մասին և պատուով վերադարձաւ։ Ահա՛ կիրակոսի խօսքերը.— «Զոր (վեհն Վարդապետն Յակոբ, զայր բանաւոր և իմաստուն) առաքեալ էին յառաջագոյն վասն երոյ և միաբանութեան՝ առ Թագաւորն Յունաց Յովհաննէս, և առ Պատրիարքն նոցուն, երթեալ իմաստասէր բանիւք առաւելագոյն Երոյ՝ ընդդիմացան հարցանութեան ժողովոյն Յունաց, որ յաղագս մի բնութիւն ասկոյ ի Քրիստոս բամբասէին զմեզ Եւտիքեանս լինել։ և նա խոհմ բանիւք հցոյց զրովք յերկուց միջոցեալ զԱրիստոս՝ Աստուած և մարդ կատարեալ երկոքեանքն, անճառ միաւորութեամբ, զԱստուածութիւն ոչ կրօտւսկալ և զմարդկութիւն ոչ չքեթեալ ի մի բնութիւն փոառւորեալ, գործելով աստուածաբար և մարդկապես։ Նմանպէս և որ վասն

ԵՕԶԷՓ ԵՕԱՔԻՄ

(1831—1907)

Բրօֆ. Եօաքիմ գերմանացի ազգանունը ունեցող Հայ երաժշտագէտը, որուն մահը, ուշիարին երաժշտական և արուեստագիտական բոլոր շրջանակներուն մէջ տ՛ընքան մեծ չարժում առաջ բերաւ, ցաւ է ըսել, մեր Գալատիոյ Մամուլին մէջ գրեթէ թղթօրմին մոռցուեցաւ։ Եթէ չմ՛ոխլիր, Արեւելքի խմբագրատան Տօքթ. Թօփճեանը եղաւ առաջին և վերջին անձը, որ արժանավայել կերպով գիտցաւ պատուել մեծ արուեստագէտին յիշատակը։ Այս պարագային Թելադրեաց, ոտորեւ կը փորձեմ Թոյլ Թողնել մանաւանդ ներկայացնել Արեւելքի աղնիւ ընթերցողներուն, Monthly Musical Record-ի, անգլիական երաժշտագիտական Թերթին վերջին Թիւերէն մէկուն կուռ ու գեղեցիկ խմբագրականը, յուսալով միեւնոյն ատեն, մանաւանդ հոգւոյ մը պատճառած ըլլալ մեր արուեստագէտ երկտեռ դասախոսին։

Հռչակաւոր յուԹախառը օգոստոս 15ին մեռաւ։ Բակաիրի, Էդինբ, Տը Պէրթօ, Վիեննայի, և շատ ուրիշ չատ Թախարներ համբաւ ձեռք բերին։ Եօթը. Եօդէֆ Եօաքիմ, սակայն, ոչ միայն մեծ յուԹախառը մը, այլ նաեւ նշանաւոր և յուրյ արուեստագէտ մըն էր։ Վաթսունըչորս տարի առաջ, առաջին անգամ կէվանհաուզին մէջ, Էրնսթ Ֆոնթպղիան (*) նուագեց. յայորդ տարին այս եղաւ վերստին իր ցոյցի կարգը, երբ Լոնտոնի մէջ իր début-ն կատարեց (1844 մարտ 28ին, Տրըրի Լէյն Թատրոնը ատած նուագահանդէսին մէջ)։ Այս Թախականէն հաւիւ երկու ամիս անցած էր, երբ Մենտելսոնի անօրէնութեան սակ արուած նուագահանդէսին մէջ (մայիս 27), պէԹհովէնի յուռնակի concerto-ներէն մինուսդելով, ցոյց առաւ անմիջապէս, Թէ պարզ virtuose-ի մը համբաւը պիտի չգոհացնէր զինքը։ Այն ատեն ասանձնորոգ տարեկան էր միայն, բայց լաւ առաջնորդներու ձեռքին տակ յառաջացաւ։ Կօվենթրհ Բրէյըրի քով, Վիեննայի մէջ, ուսական երաժշտութիւն եւ յօրինում (composition) սորվեցաւ։ Ցանկի Ֆիկտոր, իր հօրեղբօրորդիկը, որ տաղանդաւոր արուեստագէտ-դաշնակահարուհի մըն էր, իրմով մեծապէս հետաքրքրուեցաւ, իսկ երեց Հէլմհոլցերկրի և Պօէմի հետ չատ սորվեցաւ։ Այսուհանդերձ, հանճարեալ Մենտելսոնի ազդեցութիւնն էր որ իր մէջ է՛ն զօրաւոր կերպով ներգործուեցաւ։ Եօաքիմ, Մենտելսոնի հօրեղբօրորդիին միջոցաւ յարաբերութիւնն հաստատեց եզանհանին հետ, երբ այս վերջինը՝ իր համբաւին զէնիթին վրայ կը գտնուէր արդէն։ Ցանկի Ֆիկտոր, որ Լայբցիկի մէջ կը բնակէր, իսկայն, Թէ Գօէհտ Բարիզ քաղաքը կը յանձնարարէր, իբր վայր մը, ուր պատանին պիտի կրնար ամբողջ մը ամիս երաժշտական նկերներու միութեան յարցոյցին իրականացման ազխատելու, ողջմտութեամբ չեն խոտորեր ուղղափառ Հարց գծած չուղին։ Տարակոյս չկայ որ կոստանդինի պիտի կարգած գրուած չանգերն ալ ի գործ դնէր։ վասն զի, դեռ մինչեւ հիմայ դաւանաբանական այդ հին անկրպակը, որ Ցաղկեդոնի ժողովով բացուեցաւ Հայոց եւ Ցաղկեդոնականց մէջ, կայ ու կայ։

(Շար.) ԲԱՐԳԷՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

(*) Ռօսիրի՝ «Օթելլո»ի գլխաւոր եզանակին (thème) վրայ յօրինուած։

իր մոր բանւիք խօսքերը աղիտաբեր կերպով պիտի ճնշէին իր բովանդակ ճակատագրին վրայ։ Քիչ մնաց որ մորը երեսն ի վեր աղաղակէր.

—Ա՜հ, մի՛ խօսիր, բան մի՛ ըսեր։

Մանկամարդ աղջիկը ուշեղ արգիլել որ մայրը չխօսի, բերանը գոցել իր նուրբ մատներով։

Մարթ Թախանձագին նայուածք մը ձգեց, ուր Տիկին ազ Ռիպիէր կը կարդար աղջկան հազեկան բովանդակ անձկութիւնը։ Բայց այդ լուռ աղերսին ախորժ պատասխան մը ասւաւ Տիկին ազ Ռիպիէր.

— Պէաք չէ որ այսուհեաև քենի ծածկիմ ճշմարտութիւնը. կը բաւէ ո՛րքան պահեցի։

Պահ մը լռութենէ ու ինքնամփոփումէ յետոյ, յարեց.

—Իմ ունեցած դժբախտութիւններուս մէկ մասը արդէն ծանօթ է քեզի, քանի որ կը յիշես այն դէղ վայրկեանները, անձամբ կութեան օրերը զոր միասին անցուցինք։ Բայց այդ դժբախտութենէն գլխաւոր պատճառը անծանօթ է քեզի։ Երկի մարդ մը պատճառ եղած է կանքիս դժբախտութեան. այսպէս կը վախնամ որ քեզ դժբախտ ընէ սիրած երիտասարդդ։ Այժմ Թոյլ ու կարմրելով կը խոստովանիմ որ այդ մարդը բուն հայրդ եղած է։ Մինդքս հարուստ էին. հետեւաբար կրնայի երջանիկ ապրուստի հոգ չունենալ, նիկ ըլալ և ապրուստի հոգ չունենալ, այս կատարեալ կատարութիւնը տղտմելու պէաք է ըլլայ, Մէնտելսոնի այս երկու վարպետներու մասին ցուցաբերած վառվռանքը հետզհետէ ի՛ւելնար և ինք իսկ, անձնապես Գրամի երաժշտութիւնը չէր սիրեր, այս կերպով Գրամըի արժանիքը մոռցուեցաւ։ Հակառակ ժողովուրդին անտարբերութեան և մամուլին հակառակող դերքին, Եօաքիմ, այս երկու երգահանները գործերը նուագելու մասին ունեցած հաստատ որոշումը իր անչահախնդրութեան և գաղտնութեան զօրաւոր ապացոյցը կը ցուցնէ արդարեւ։ Եօաքիմ, իբր virtuose մը, մեծ համբաւ կրնար ժողովել։ ասկէ զատ, անագին հարստութիւն մըն ալ կրնար ձեռք ձգել։ սակայն, ան նախընտրեց պատեհ մեծ դասական վարպետները, միեւնոյն ատեն ծանօթացնել, չանուոյլ ժամանակից տաղանդաւոր երգահաններուն գործերը։

Վերը յիշեցինք թէ Եօաքիմ առաջին անգամ 1844ին Անգլիա այցելեց. 1852ին դարձեալ գնաց, և այդ Թուականէն վերջ, մինչեւ անցեալ տարի, կանոնաւորապէս ամէն տարի այցելեց։ 1904ին, Queen's Hall-ի (Անգլիա) մէջ, իր պատիւ արուեստագէտին տաղանդի յոբելեանին, յիշատակելի նուագահանդէս մը տուեց, 60րդ տարեդարձը այն Թուականին, երբ առաջին անգամ Լոնտոնի բեմին վրայ երեւցաւ։ Այս նուագահանդէսին առթիւ, Մր. Պալիօլըի կողմէ, իր գեղանկար իւղաներկի կնոջագիծերը նուիրուեցաւ իրեն, Եօաքիմի կեանքին վերաբերող երկու ուրիշ յիշատակ Թուին արժանի կէտեր ալ կան. առաջին Գերլինի, երաժշտական Աբքայական Բարձրագոյն վարժարանին մէջ երեսուն տարիներէ ասկէ վարած Վարիչի պաշտօնը, և երկրորդ՝ 1869ին կազմուած Joakim Quartet-ը, որուն առաջին անդամներն էին, Եօաքիմ, Շիվըր, Տէ Ահնա և Վիւնէլմ Վիրթ։ Եօաքիմի աշակերտները, որոնցմէ չատերը նշանաւոր դէմքեր եղած են այսօր, և իր անհամար բարեկամները, ոչ միայն մեծ արուեստագէտի մը կորուստը պիտի ողբան, այլ նաեւ, այնպիսի անձի, որուն հանդէպ Թէ՛ յարգանք և Թէ ակ ածծին միչտ։

Թարգմ. Ա. Յ. ՊԱՌԱՒԵԱՆ

Շարլոթենպուրկ

ԳԱՒԱՌ ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԿԵԱՆՔԸ

Դիւղերու կեանքը ո՛րչափ ալ ունեցած ըլլայ արուագնութիւն իր բարքի մաքրութիւնները, սակայն և այնպէս չատ ընտանեկան խոչտանգութիւններ ի յայտ բերած է, հակառակ գաւառի ընտանեքներուն մէջ տիրող խստութիւններուն։ Իրենք զիրենք միտիա և մաքրաբարոյ դատատող այդ գաւառացիները նուազ խորամանկ եղած են՝ օրչափ չեն կարծուիր։ Շատեր, որոնք մանրամասնութեան ուսումնասիրութեան կը կարծեն Թէ գիւղացիները չատ միտիա և հետեւաբար չատ ալ խիստ են բարոյականի մասին. մինչդեռ իրականութիւնը բոլորովին հակառակն է. միտիա կողմէ, իր գեղանկարութիւնի կենդանագիրը նուիրելուցետ իրեն, Եօաքիմի կեանքին վերաբերող երկու ուրիշ յիշատակ Թուին արժանի կէտեր ալ կան. առաջին Գերլինի, երաժշտական Աբքայական Բարձրագոյն վարժարանին մէջ երեսուն տարիներէ ասկէ վարած Վարիչի պաշտօնը, և երկրորդ՝ 1869ին կազմուած Joakim Quartet-ը, որուն առաջին անդամներն էին, Եօաքիմ, Շիվըր, Տէ Ահնա և Վիւնէլմ Վիրթ։ Եօաքիմի աշակերտները, որոնցմէ չատերը նշանաւոր դէմքեր եղած են այսօր, և իր անհամար բարեկամները, ոչ միայն մեծ արուեստագէտի մը կորուստը պիտի ողբան, այլ նաեւ, այնպիսի անձի, որուն հանդէպ Թէ՛ յարգանք և Թէ ակ ածծին միչտ։

Թարգմ. Ա. Յ. ՊԱՌԱՒԵԱՆ

Շարլոթենպուրկ

—Կնքահայրդ է որ կը կանչէ քեզ, ըսաւ Տիկին ազ Ռիպիէր։

Երկու կիներ իսկոյն ոտքի ելան և դէպ ի դղեակ ուղղուեցան։ Առաջին յարկը, կիսաբաց պատուհանի մը մէջ նչմարեցին կոմսին բարձր հասակը։

—Պառկիլու չէ՞ք երթար։ Աեհնը ուշ է, ըսաւ Գ. ազ Ռիպիէր։

—Հինգ վայրկեան ալ պիտի մնանք Թէբասին վրայ, պատասխանեց Տիկին ազ Ռիպիէր. այս իրիկուն օդը չատ լաւ է։

—Անչուշտ կարեւոր բաներու վրայ պիտի խօսակցիք, յարեց պարոն ազ Ռիպիէր խնդալով, կէս մը գոհ, կէս մը նեղացած։ Գրաս կը դնեմ որ ձեր խօսակցութիւնը կը դառնայ ձեր նոր չրջագդեհաներու գոյնի վրայ։ Ես պառկելու կ'երթամ. դուք կրնաք ձեր քուրջերուն վրայ խօսիլ։ Գիչեր բարի։

—Գիչեր բարի, կնքահայրս, պատասխանեց Մարթ։

Կոմսին սիլուէթը անհետացաւ սենեակին խորը։ Երկու կիներ սկսան չատախօսել, լռիկ չափչփելով Թէբասը, ցաւագին անուրջներու մէջ Թաղուած։ Զմայլելի, պայծառ, բերկրալիաէա, հանդարտիկ գիչեր մըն էր։ Ո և է աղմուկ չէր լսուեր։ Շուները մարմաջէ ամռնալխին վրայ ընկղմած էին, զով օդին մէջ քնանալու համար։ Օդը չատ տաք չէր և ասելի դիւրաւ կը չնչէիր։ Ինչպէս դիտել տւած էր Տիկին ազ Ռիպիէր, քիչ

ԺԱՔ ՊՐԻՆ

ԴՐԱՄ ԵՒ ՍԷՐ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ՖՕՆ-ՔՈՒՎԼԻՐԹԻ ՋԱՂԱՑՔԸ

Ժ.

«Եթէ ան չըլլաք հիմա ի՛նչ պիտի ըլլար մեր վիճակը։ Ինք հարուստ է, բայց մենք աղքատ։ Ինծի խոստացած է որ դրամօժիա պիտի տայ քեզի։ Բարի օրտի տէր է և չատ կը սիրէ քեզ։ Անչուշտ իր խոստումը պիտի յարգէ։ Բայց կ'ուզէ կանուխէն ամուսնացնել քեզ... Իր դաւը, ինչպէս ամէն ծերերունը, քիչ մը հատութական է։ Պիտի յօժարի՞ քենէ բաժնելու։ Ալպէր Մարիզը պիտի ընդունի՞։ Այդ դժուարութեան վրայ չե՞ս խորհած մինչ։ Անուրջիդ մէջ Թաղուած, կարեւորութիւն չես ընծայեր իրականութեան։ Մենք որ չեմ պնդեր։ Այդ դժուարութիւնը քան մը չէ անոր հետ բաղդատմամբ զոր պիտի յաղեսնէ։»

Մարթ կը զգար որ քանի մը վայրկեան է վեր իր ժառանգութիւնը կ'աւելնար։ այդ վերջին խօսքերը վրդովեցին զինքը։ Սա նախազգացումն ունեցաւ Թէ

—Մարթ, քեզ խաբած եմ, ըսելով Թէ հայրդ մեռած էր. այդ ատւսին համար ներում կը խնդրեմ քենէ։ Հայրդ կ'ապրի ասկայն։

Մանկամարդ աղջիկը զարմացման ճիչ մը արձակեց։

—Հայրս կ'ապրի՞ մի։ կարելի՞ բան է ինչ։

Մարթի լսած յայտնութիւնը իր երեւակայածէն աւելի անակնկալ լուր մըն էր, բայց մայրը առեն չէգեց խորհրդածելու։ Իսկոյն յարեց.

—Կը հասկնամ քու վրդովմունդ և յուզմանդ պատճառը, իմ հէգ աղջիկս։ Բայց հանդստութիւնդ չվրդովելու համար էր որ մինչ այդ վարանեցայ ճշմարտութիւնը պարզելու, որուն մէկ աննչան և նուազ ցաւագին մէկ մասը յայտնեցի։ Բանէ քանի՞ անգամներ քեզի խոց տալու եղայ։ Սրտիս խորը պահած գաղտնիքը կը ճնշէր վրաս։ Բայց խորհելով Թէ պիտի առասպիս, չկրցի արտաբերել բերնիս վրայ պատրաստ եղող խոստովանութիւնը։ Բայց այսօր ամէն բան պէաք է ըսել քեզի։ լուռ մնալու կամ ամէն ինչ յայտնելու մէջ ընտրութիւն մը ընելու չեմ վարանիր։ հարկը զիս կը ստիպէ ամէն բան պարզելու, ո՛րքան ալ վիչտ պատճառէ ատիկա։

Ջան մը լռութեան այդ պահուն, որ կը գոչէր։

—Մարթ, Մարթ։

—Կնքահայրդ է որ կը կանչէ քեզ, ըսաւ Տիկին ազ Ռիպիէր։

Երկու կիներ իսկոյն ոտքի ելան և դէպ ի դղեակ ուղղուեցան։ Առաջին յարկը, կիսաբաց պատուհանի մը մէջ նչմարեցին կոմսին բարձր հասակը։

—Պառկիլու չէ՞ք երթար։ Աեհնը ուշ է, ըսաւ Գ. ազ Ռիպիէր։

—Հինգ վայրկեան ալ պիտի մնանք Թէբասին վրայ, պատասխանեց Տիկին ազ Ռիպիէր. այս իրիկուն օդը չատ լաւ է։

—Անչուշտ կարեւոր բաներու վրայ պիտի խօսակցիք, յարեց պարոն ազ Ռիպիէր խնդալով, կէս մը գոհ, կէս մը նեղացած։ Գրաս կը դնեմ որ ձեր խօսակցութիւնը կը դառնայ ձեր նոր չրջագդեհաներու գոյնի վրայ։ Ես պառկելու կ'երթամ. դուք կրնաք ձեր քուրջերուն վրայ խօսիլ։ Գիչեր բարի։

—Գիչեր բարի, կնքահայրս, պատասխանեց Մարթ։

Կոմսին սիլուէթը անհետացաւ սենեակին խորը։ Երկու կիներ սկսան չատախօսել, լռիկ չափչփելով Թէբասը, ցաւագին անուրջներու մէջ Թաղուած։ Զմայլելի, պայծառ, բերկրալիաէա, հանդարտիկ գիչեր մըն էր։ Ո և է աղմուկ չէր լսուեր։ Շուները մարմաջէ ամռնալխին վրայ ընկղմած էին, զով օդին մէջ քնանալու համար։ Օդը չատ տաք չէր և ասելի դիւրաւ կը չնչէիր։ Ինչպէս դիտել տւած էր Տիկին ազ Ռիպիէր, քիչ

ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ ԳԻՒԱՂԱՂԱՔԱՒԻՒՆԵՐՈՒ ԳՈՐԾԸ — ԱՄԷՆ ՕՐ ԱՅԴՊԷՍ ԽՆԴԻՐՆԵՐՈՒ ՀԵՏ Է։ — ՄԵԿԸ ԽՆԴՐԱԳՐՈՎ ԵՒ ԿԸ ՊԱՀԱՆՋԷ ԻՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ԿԱՐԾԻՔԸ։ — ՉԱՐԱԳԱԾ ՄԻ ՉԱՎԱՐԵՐՈՒ ՄԷՋ, ԻՐԱՒ Է ԹԷ ՎՐԱՅ-ԹԱՑ ԴԷՊՔԵՐ ՅԱՃԱԽԱԴԷՊ ԵՆ, ԲԱՅՑ ԱԱՓԿԱ ԱՒԿԻ ՆԱԽՔԱՓԱՐԻԼ Է ՉԱՆ ՄԸ ԴԱՒԱՆԵԼ ԸՆԱՒՆԻՔՆԵՐՒՆ ՄԷՋ ՏԻՊԻ ԱՃՑԵՂՈՒ ՔՆԱՐԱՒՈՐ ԱՆՁԱՏԱՐԻԼ ԴԷՊՔԵՐԷՆ։ ԱՒԱՐՏԻ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐ ՄԸ ՄԻԱՅ ԱՆՈՐ ԴՊՐՈՑԻՆ, ՈՐ ՇԱՒՄԱՆ-ՊՐԱՀՄ ԴՊՐՑԱ ԿՄՆԱՅ ԱՆԱՒԱՒՈՒԼ։ Այսօր, Շաւմանի մասին եղած բոլոր յարձակումները դժուար է հաւնել, գալով Պրահմի, այնքան դժուար չէ։ Պրահմ, վաճառքի նախադասական կուսակցութեան մը իբր պետ կը նկատւէր, և որվհետեւ վաճառքի ազդեցութիւնը հետզհետէ ի՛ւելնար և ինք իսկ, անձնապես Պրահմի հաշտչարը և ինք իսկ, անձնապես Պրահմի հաշտչարը։ Այս կերպով Պրահմը չէր սիրեր, այս կերպով Պրահմը ժողովուրդին անտարբերութեան և մամուլին հակառակող դերքին, Եօաքիմի, այս երկու երգահանները գործերը նուագելու մասին ունեցած հաստատ որոշումը իր անչահախնդրութեան և գաղտնութեան զօրաւոր ապացոյցը կը ցուցնէ արդարեւ։ Եօաքիմ, իբր virtuose մը, մեծ համբաւ կրնար ժողովել։ ասկէ զատ, անագին հարստութիւն մըն ալ կրնար ձեռք ձգել։ սակայն, ան նախընտրեց պատեհ մեծ դասական վարպետները, միեւնոյն ատեն ծանօթացնել, չանուոյլ ժամանակից տաղանդաւոր երգահաններուն գործերը։

Վերը յիշեցինք Թէ Եօաքիմ առաջին անգամ 1844ին Անգլիա այցելեց. 1852ին դարձեալ գնաց, և այդ Թուականէն վերջ, մինչեւ անցեալ տարի, կանոնաւորապէս ամէն տարի այցելեց։ 1904ին, Queen's Hall-ի (Անգլիա) մէջ, իր պատիւ արուեստագէտին տաղանդի յոբելեանին, յիշատակելի նուագահանդէս մը տուեց, 60րդ տարեդարձը այն Թուականին, երբ առաջին անգամ Լոնտոնի բեմին վրայ երեւցաւ։ Այս նուագահանդէսին առթիւ, Մր. Պալիօլըի կողմէ, իր գեղանկար իւղաներկի կնոջագիծերը նուիրուեցաւ իրեն, Եօաքիմի կեանքին վերաբերող երկու ուրիշ յիշատակ Թուին արժանի կէտեր ալ կան. առաջին Գերլինի, երաժշտական Աբքայական Բարձրագոյն վարժարանին մէջ երեսուն տարիներէ ասկէ վարած Վարիչի պաշտօնը, և երկրորդ՝ 1869ին կազմուած Joakim Quartet-ը, որուն առաջին անդամներն էին, Եօաքիմ, Շիվըր, Տէ Ահնա և Վիւնէլմ Վիրթ։ Եօաքիմի աշակերտները, որոնցմէ չատերը նշանաւոր դէմքեր եղած են այսօր, և իր անհամար բարեկամները, ոչ միայն մեծ արուեստագէտի մը կորուստը պիտի ողբան, այլ նաեւ, այնպիսի անձի, որուն հանդէպ Թէ՛ յարգանք և Թէ ակ ածծին միչտ։

Թարգմ. Ա. Յ. ՊԱՌԱՒԵԱՆ

Շարլոթենպուրկ

ԳԱՒԱՌ ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԿԵԱՆՔԸ

Դիւղերու կեանքը ո՛րչափ ալ ունեցած ըլլայ արուագնութիւն իր բարքի մաքրութիւնները, սակայն և այնպէս չատ ընտանեկան խոչտանգութիւններ ի յայտ բերած է, հակառակ գաւառի ընտանեքներուն մէջ տիրող խստութիւններուն։ Իրենք զիրենք միտիա և մաքրաբարոյ դատատող այդ գաւառացիները նուազ խորամանկ եղած են՝ օրչափ չեն կարծուիր։ Շատեր, որոնք մանրամասնութեան ուսումնասիրութեան կը կարծեն Թէ գիւղացիները չատ միտիա և հետեւաբար չատ ալ խիստ են բարոյականի մասին. մինչդեռ իրականութիւնը բոլորովին հակառակն է. միտիա կողմէ, իր գեղանկարութիւնի կենդանագիրը նուիրելուցետ իրեն, Եօաքիմի կեանքին վերաբերող երկու ուրիշ յիշատակ Թուին արժանի կէտեր ալ կան. առաջին Գերլինի, երաժշտական Աբքայական Բարձրագոյն վարժարանին մէջ երեսուն տարիներէ ասկէ վարած Վարիչի պաշտօնը, և երկրորդ՝ 1869ին կազմուած Joakim Quartet-ը, որուն առաջին անդամներն էին, Եօաքիմ, Շիվըր, Տէ Ահնա և Վիւնէլմ Վիրթ։ Եօաքիմի աշակերտները, որոնցմէ չատերը նշանաւոր դէմքեր եղած են այսօր, և իր անհամար բարեկամները, ոչ միայն մեծ արուեստագէտի մը կորուստը պիտի ողբան, այլ նաեւ, այնպիսի անձի, որուն հանդէպ Թէ՛ յարգանք և Թէ ակ ածծին միչտ։

Թարգմ. Ա. Յ. ՊԱՌԱՒԵԱՆ

Շարլոթենպուրկ

ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ ԳԻՒԱՂԱՂԱՔԱՒԻՒՆԵՐՈՒ ԳՈՐԾԸ — ԱՄԷՆ ՕՐ ԱՅԴՊԷՍ ԽՆԴԻՐՆԵՐՈՒ ՀԵՏ Է։ — ՄԵԿԸ ԽՆԴՐԱԳՐՈՎ ԵՒ ԿԸ ՊԱՀԱՆՋԷ ԻՐ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ԿԱՐԾԻՔԸ։ — ՉԱՐԱԳԱԾ ՄԻ ՉԱՎԱՐԵՐՈՒ ՄԷՋ, ԻՐԱՒ Է ԹԷ ՎՐԱՅ-ԹԱՑ ԴԷՊՔԵՐ ՅԱՃԱԽԱԴԷՊ ԵՆ, ԲԱՅՑ ԱԱՓԿԱ ԱՒԿԻ ՆԱԽՔԱՓԱՐԻԼ Է ՉԱՆ ՄԸ ԴԱՒԱՆԵԼ ԸՆԱՒՆԻՔՆԵՐՒՆ ՄԷՋ ՏԻՊԻ

ՂԱԽ ՎԱՍՓԱԳՂՈՒ

ՄՎԺՈՒՆՈՒՆ ՁԵՎ ԴՈՏՈՒԺՈՒՔՈՒՆ

ԿՂԶՄՎՎՄ

ԴՎԱՍՊԱԶ ՆԿ ՂՈՒՔՈՒ ՎԻՆՎՈՒ

ԺԱՂԱՎՈՒՈՆՆ

ՂՂԿՈՒՈՒՄՈՒՆ ԿՂ ՂՂՓԿԻՎԺՈՒՈՆ

ՈՎՂՈՒՈՒԺՎՃ

Գերիներ Ֆախխալիթ ու Ֆախխալիթ ին Ֆասամ ին Ֆասամ ին Ֆասամ

ԼՈՒՍԱՏԱՐԱԾՔ ԱՂԱՆՋԱՅԻՆ

ՄԵՔԵՆԱՆԵՐԻ

ՎԱՃԱՌՔՈՒՄ ԿԱՄ ՓՈԽԱՌՈՒ

Թիվ Հերաստ եւ արտեսահաց Միրիմէ Վարպետներ, աղտոտուած եւ ժանգոտած մեքենաներ, կրկնափող հրացաններ, ատրճանակներ, մետաղեայ ձողեր, կաղապարներ, կաւեայ խողովակներ, ինքնաձիգներ (ատրճանակներ), հասարակ եւ կրկնակի հրացաններ, ինչպէս նաեւ ամէն տեսակ մետաղեղէններ։

ՀԱՍՑԵ՝ ՄԵԾ ՓՈՂՈՑ, 209, ԲԱԿՈՒ

209, Հինգ Մեծ Փողոց, 209

ԼՈՒՍԱՏԱՐԱԾՔ ԱՂԱՆՋԱՅԻՆ

ՄԵՔԵՆԱՆԵՐԻ

ՎԱՃԱՌՔՈՒՄ ԿԱՄ ՓՈԽԱՌՈՒ

Թիվ Հերաստ եւ արտեսահաց Միրիմէ Վարպետներ, աղտոտուած եւ ժանգոտած մեքենաներ, կրկնափող հրացաններ, ատրճանակներ, մետաղեայ ձողեր, կաղապարներ, կաւեայ խողովակներ, ինքնաձիգներ (ատրճանակներ), հասարակ եւ կրկնակի հրացաններ, ինչպէս նաեւ ամէն տեսակ մետաղեղէններ։

ՀԱՍՑԵ՝ ՄԵԾ ՓՈՂՈՑ, 209, ԲԱԿՈՒ

ՊՐՈՖԵՍՈՐ

Ս. Ա. ՍԱՀԱԿԵԱՆ

ԴԱՐՄԱՀԻՎԱՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԵՒ ՄԱՆԿԱՆՑ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ

ԱՍՏՂԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Ընդունելութիւն առաւօտեան ժամը 9-էն մինչեւ կէսօր։ Իրիկունները՝ ժամը 5-էն 7։

Տեղ՝ Ս. Ա. Ս. Ս. Հայկական Ազգային Հիւանդանոցը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՒՐԻՈՅ ՄԱՐՏԻՆ

ՀԱՐՈՒՍՏ ՏՈՆԱՅԻՆ

Ա. ՄԱՐՏԻՆ ԵՒ ՈՐԴԻՔ

ՀԱՐՈՒՍՏ ՏՈՆԱՅԻՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՒՐԻՈՅ ՄԱՐՏԻՆ

ՀԱՐՈՒՍՏ ՏՈՆԱՅԻՆ

Ա. ՄԱՐՏԻՆ ԵՒ ՈՐԴԻՔ

ՀԱՐՈՒՍՏ ՏՈՆԱՅԻՆ

ԼՈՒՍԱՎՈՐ ԲԱՆԱԿ

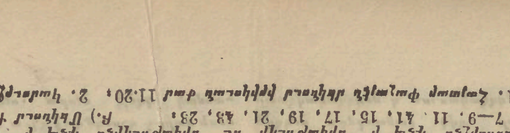

ԲԱՑԱԿԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ 1 հունվարի 1907 թ.-ին

Ա. ԿԱՊԻՏԱԼ — 1,000,000 ՌՈՒԲԼԻ

Ռեզերվային կապիտալ — 1,000,000 ռուբլի

Ընդհանուր շրջանառություն — 10,000,000 ռուբլի

Ներկայացուցիչներ Ռուսաստանի բոլոր խոշոր քաղաքներում

Ընդունում է ավանդներ ընթացիկ հաշվով և ժամկետով՝ ըստ հատուկ պայմանների։

Կատարում է բանկային բոլոր գործառնությունները՝ ամենաշահավետ պայմաններով։

Տրամադրում է վարկեր՝ գրավով և առանց գրավի։

Գնում և վաճառում է արտարժույթ, արժեթղթեր, ոսկի և արծաթ։

Ընդունում է գրավներ պահպանության համար։

Տրամադրում է հատուկ պահարաններ (սեյֆեր) թանկարժեք իրերի պահպանության համար։

Կատարում է բոլոր տեսակի հանձնարարություններ՝ ամենամատչելի պայմաններով։

Ընդունում է բաժանորդագրություններ բոլոր պարբերական հրատարակությունների համար։

Ընդունում է գումարներ՝ հեռագրով փոխանցելու համար։

Ընդունում է գրավներ՝ ինկասացիայի համար։

Ընդունում է գրավներ՝ ինկասացիայի համար։

Ընդունում է գրավներ՝ ինկասացիայի